

грѣзното писмо ѣ, вѣсмà похѣдно и мѣчнопрочетателно, коѣто истинно прихѣжда отъ вѣквенното злоначертаніе.

Оскѣнь вышеречѣнныи ещѣ ѣ потребно, и звѣстно да оумѣи языка по когото писѣва това посланіе, и сз найизрѣденъ спѣсовъ, за да има довѣлно и звѣстіе отъ Грамматическото сочинѣніе. Защѣ отъ несочинителній тѣ оумствованій на посланіето, многажды сà слѣчава велико недоумѣніе. И отъ това бѣва крѣво толкованіето, отъ коѣто послѣдова койстиннѣ двоесмнѣтелство. Тогѣ рѣди неотмѣнно подобѣва, на посланописатѣла да прилѣжава да ѣ искѣсенъ, и да има понѣтіе добрѣ въ Грамматическитѣ прѣвила, защѣ Грамматиката ѣ клѣчь на всѣчките наѣки.

За составленіето илѣ реченіето.

Послѣ оупражненіето оу правописателното прѣвило, вѣбро, составленіе ѣ, на добрѣто посланіе, добропорѣдочното реченіе илѣ произношеніе, безъ коѣто ни ѣ възможно да сà наричѣ добропорѣдочно: Сирѣчь, предъ да сочинѣ нѣкой посланіето: подобѣва добрѣ да присмысла, каквѣще писанно да посѣчи на ѣногова, комѣто писѣва: за то подобѣва внимателно да внимѣваме рѣботата, и да отвѣтѣваме прилѣжно отъ всѣтѣ кѣлкотѣ продолжаватъ зѣлѣдно посланіето, защѣ кѣлкъто пѣкратки и послѣдестніи сà перѣодитѣ: толико пѣдобро и по крѣсно бѣва реченіето и произношеніето: но ѣколи наслажденіето на вопрошеніето има велико магновѣніе на нѣго, илѣ за политѣчнѣите нѣгови отвѣтелства за ѣногова, кѣйто прѣѣмва посланіето, илѣ зѣйдно за двѣте страны: тогѣ посланносписатѣла сà спрѣстира пѣдолго, за да предложѣ сз велика теплотѣ